UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Casus. xiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

vt ꝯiūcta chr̄o de pn̄ti: ſed ſolū vt aliqd chr̄i: ſic adorant hyperdulia: vt patet. iij. vbi ſ. Siqs aūt dicat ꝙ i ea re q̄ adorat n̄ habz locū diuerſa acceptio ei᷒ ſm ꝯſiderationē: dicendū eſt ei ꝙ null᷒ adorat ſane lignū abſolute: ſz ſolū diſtiguēdo ꝑ itellectū actu vl̄ ꝟtute. rōnē ligni vt lignū a rōne ligni vt imago. Crux igit q̄ chr̄m tetigit ſm mentē ſcti Tho. adoratur tripliciē. Pr̄io vt imago. ꝛ h̄ eſt cōe et crucib᷒ q̄ n̄ tetigerūt illū. Et ſcd̄o vt res chr̄i ei ꝯiūcta. Et tertio res chr̄i ei n̄ ꝯiūcta. Tertio mō adorat hyperdulia nō obſtāte ꝙ ille honor ſit chr̄i ꝛ n̄ crucꝫ qꝛ lz chr̄s i ſeipō ꝛ i ſua imagine ꝛ i ſua re ſibi ꝯiūcta adoret latria: in re tn̄ non ꝯiuncta adorat hyperdulia. qꝛ adorat in alio. Sed ꝯ̄ Pr̄io. Nā ſi ꝯtact᷒ ē ſufficiēs ratio adorandi latria: btā ꝟgo deberet adorari latria. Solu. Btā ꝟgo ꝛ rōne imaginis ꝛ rōne ꝯtact᷒: ē qdē digna adorari latria eq̄ bn̄ vt imago depicta ꝛ veſtimēta: ſz tn̄ adorari n̄ dz latria. qꝛ cū i ſe ſit qd adorabile: videt ille honor ſiſtere in imagie vt res ē: ꝛ eēt piculū idolatrādi. Scd̄o. Nā idē ſeqr de aſello q̄ chr̄s eſt vſus aſcēdēs ad paſſionē i hierlm. So. Utiqꝫ ille aſell᷒ vt ꝯiūctus chr̄o eēt adorandus latria: ꝛ vt nō ꝯiūct᷒ hyperdulia nec dz h̄ alicui eē ridiculū: qꝛ cū eēt aiat᷒ dignior fuit lapide ſepulcri: quē veneramur. Elice igit ꝯcluſiōes.

Pr̄ia. Crux q̄ chr̄m tetigit rōne ꝯtactus ꝛ rōne imagis adorat latria.

Scd̄a. Lācea aūt q̄ chr̄z tetigit ꝛ claui ꝛ reliq̄ adorant latria vt ꝯiūcta chr̄o rōne ꝯtact᷒: ſz n̄ rōne imagis.

Tertia. Omnis cruxi q̄cūqꝫ materia adorat latria: qꝛ eſt imago: n̄ autem omnis lancea vel clauus. qꝛ hoꝝ nullus eſt imago. ꝛ q̄dam chr̄m tetigerūt q̄dā ꝟo non.

Quarta. Ea q̄ chr̄m tetigerūt ſi ꝯſiderent ꝑciſe vt res chr̄i. i. nō vt ei ꝯiūcte adorant hyperdulia.

Quīta. Partes ſancte crucis q̄ chr̄z tetigit: q̄ actu chr̄m nō tetigerūt de ꝗ̄ quo niſi i ſuo toto: adorant latria gratia alti᷒ id eſt chr̄i ꝛ ſui totius in q̄ terigerunt.

Sexta. Nō ſolū dei imago artificialis ſed ēt naturalis puta hō maxie crucifixus vel angel᷒ eſt digna adorari: ſed rōnalis n̄ dz adorari niſi ea adoratione q̄ ē digna in ſe.

Septia. Licz btā ꝟgo ſit duplici rōne digna adorari latria: tn̄ illicitū ē ſic eā adorare.

Octaua. Eadē eſt rō de reliquijs illi᷒ aſelli ſi inueniunt ſic ꝛ de alijs q̄ chr̄z tetigerūt: excepta ſubſtantialis forme mutatiōe: q̄ tn̄ n̄ obſiſtit adorationi: vt ptz i reliquijs ſctōꝝ.

Nona. Nulla creatura irrōnalis ſm ſe eſt aliq̄ mō veneranda: ſz ſolū vt imago vel aliqd aliō alterius.

Caſus. xiij.

Q Uerit. xiij. Utrum ornat᷒ mulieꝝ ſm morem p̄rie ſit meritum aut peccatū veniale aut mortale? Ad h aūt reſpondet ſctūs Tho. ij. ij. q. clxix. ꝛ Piſanus ꝛ Auguſtinus ad Preſidium. et Alexan. de ales in. ij. ꝛ archiep̄s. ij. parte. ti. iiij. c. v. Ex qb᷒ ſic rn̄detur Qd̄ ſācrorum patrum documento ſancitū nō eſt. ſupſtitioſa adinuentiōe nō ē pſumēdū. ij. q. iiij. ꝯſuluiſti. Sed nec ſcripture nec ſancti dicunt hoc eſſe mortale niſi in certis caſib᷒ Igit: alijs n̄ erit mortale per argumētū a ꝯ̄rijs: vt diſt. xxv. qualis. Sed cōtra Primo. qꝛ ſcptura talib᷒ cōminatur Eſaie. iij. ꝛ Cyprian᷒ dicit ꝙ purpura ꝛ ſerico induti chr̄um induere nō poſſunt. Solu. Intelligit i caſu in quo eſt mortale. Scd̄o. quia eſt ꝯtra ſcripturam apoſtolicā. j. Petri. iij Quarū nō ſit ꝛc̄. Et. j. Tim. ij. Non in tortis crinib᷒ ꝛc̄. Contra iſtam aūt ſcripturam nō eſt diſpēſatio. xxv. q. j. ſunt quidam. imo ꝑ antiquam cōpilationē decretalium ꝓhibent veſtes inciſe ꝛ huiuſmodi ſub pena ꝑuationis ſacramētorum. Solu. Ratio militat de his q̄ cōtinent i doctrina apoſtolica ſub p̄cepto. Que aūt ſint talia ex modo loquēdi et neceſſitate materie de q̄ eſt ſermo ꝛ decla

ratõe ſcrõꝝ accipit. Et ad antiquã compilationẽ dr ꝙ i noua nõ habet q obſeruat. Itẽ dr ꝙ aliqñ leges vel nõ recipiũtur moribꝫ vtentiũ: vel ꝯria ꝯſuetudine abolent. diſt. iiij. ca. deniꝗ. ⁊ ſeqntibꝫ. Tertio Matth. xiij. Ve illi ꝑ quẽ ſcãdalũ venit. Sed ve ſm Hiero. importat damnationẽ etnã. ad qđ facit de iniur. ⁊ dam. c. ſi culpa. So. Ornatꝰ aliqñ ẽ ſcãdalũ acceptũ ⁊ nõ datũ de q̃ ꝓcedit rõ. Sciẽdũ ẽ aũt ꝙ in h̃ dupl'r cõtingit pctm̃. ſ. ex intẽtiõe ⁊ ex ipo facto qđ ꝑ ꝯclũones declarat.

Pria. Ornatꝰ ſemꝑ eſt mortale ſi intẽdat ruina alicuiꝰ.

Scđa. Simil'r ſi intendat vana glia finaliter. id eſt ſic ꝙ eſſet mulier parata peccare mortalit anteꝗ talem perdere laudem.

Tertia. Similit ſi intẽdat complacẽtia in ornatu ſic ꝙ ruina alteriꝰ nec intẽdat nec etiã curet. Et ſic intelligit Petrꝰ de tarãta. illud Aug. Nihil eſt adeo veniale qn fiat mortale dũ placꝫ. diſt. xxv. §. criminis: Et dico ruinã ñ curari cũ ẽ parata ñ deſiſtere: etiamſi ſciret aliquẽ inde ruinã paſſuꝝ.

Quarta. Si aũt intendat laus vl' cõplacentia: curata ruina ⁊ nõ finalit: eſt veniale.

Quita. Si autẽ intẽdit placere viro ne ſe ꝯtẽnat vel ſequat alienas: nõ eſt pctm̃ rõne intẽtiõis: niſi forte rõne magni exceſſꝰ.

Sexta. Si aũt intẽdit abſcõdere maculã aut vitare alienas deriſiões: ẽ nullũ pctm̃ aut leue.

Septima. Quantũ vo ad factũ ipm rõe ꝓdigalitatis: erit mortale ſi ſit magnꝰ exceſſus iudicio viri prudẽtꝫ.

Octaua. Rõne vo incentiui erit ſil'r mortale ſi ſit magnꝰ exceſſus: al's ñ erit mortale ſi ibi ſit aliqs exceſſus ꝑuus: vl' nullũ ſi nullꝰ exceſſus: qꝛ nõ erit occaſio data ſed accepta: arti. xxiij. q. v. de occidendis.

Nona. De fucis dico ꝙ ſine pctõ deferunt ad abſcõdẽdã maculã a nuptꝫ et nubilibꝫ ſm ſctm̃ Tho. al's ip eſt pctm̃ licꝫ ñ ſp mortale rõne intẽtiõis vel incẽtiui. Hec oĩa ſunt doctrina Archie. et mens ꝑdictoꝝ: qbꝫ adde: ꝙ qñ ornatus nõ eſt pctm̃: tũc ſuppoſita gra eſt meritum. qꝛ oĩs actꝰ deliberatꝰ i habẽte gratiam eſt pctm̃ vel meritũ ſm doctrinã Capreo. ⁊ theologoꝝ.

Caſus xiiij.

Queritur. xiiij. Vtrum poſſunt remitti venialia ſtãte cõplacentia ad illa: Ad h̃ aũt rñdet ſctũs Tho. iiij. di. xvj. q. ij. ⁊ diſt. xxxij. q. ij. cui concordat Piſanus ti. pctm̃. v. ꝑ infraſcriptas cõcluſiones.

Prima. Nullo modo põt peccatum veniale remitti q̃diu placet in hac vita q̃ ad culpã nec ꝯñr quo ad penam q̃ nõ tollitur ſtãte ſua cauſa. i. culpa: qꝛ ñ põt remitti niſi voluntas inordinata reordinet quod eẽ non põt q̃diu placet peccatum.

Scđa. Nec tñ ad eiꝰ deletionẽ reqrit actualis ꝯtritio de ſingulis: qꝛ oblita ñ poſſent deleri.

Tertia. Nec ſufficit habitualis: qꝛ ñ ſtaret cum pnia. ⁊ ꝯñr nec cum gra. qđ eſt falſum.

Quarta. Sufficit aũt vtual' ⁊ implicita: q̃ eſt qñ qs talẽ exercet actũ ꝙ actualiter de veniali doleret ſi occurreret. vt q̃ actu patebit i ſeqn.

Quita. Delent ꝑ actũ general' ꝯfeſſionis: qꝛ eſt actus charitatis ꝯtra illa directus: niſi habitualiter teneantur i voluntate.

Sexta. Et ꝑ ſacrã cõmunionẽ. de cõſe. diſt. ij. cum omne. ⁊ c. ſi q̃tieſcunꝗ. ⁊ vt addunt qdã ꝑ extremã vnctionẽ. extra de ſacra vnctiõe.

Septima. Per aquã bñdictã: de ꝯſe. diſt. iij. aquã.

Octaua. Itẽ ꝑ elemoſynas. de pe. diſtin. j. quã oblationẽ. ⁊ c. medicine. ⁊ diſtin. ij. ſane.

Nona. Itẽ ꝑ orõnẽ ꝑcipue dñicã. de pe. di. j. q̃tidianis.

Decima. Itẽ ꝑ epalẽ bñdictõnẽ. ſ. q. j. multi. imo ꝑ ſacerdotalẽ ſm aliqs.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN